Adventstiden

Prædikenoter til Metodistkirkens tekstrække B

Første søndag i advent
29. november 2026

Mark 13:24-37

**Tekstnoter**

V. 24-27 Efter skildringen af jordiske trængsler der skal gå forud for menneskesønnens komme, skildres nu et sammenbrud af den kosmiske skabelsesorden. Skildringen trækker på billedsprog fra GTs profeter (Es. 13,9-11, Joel 2, 10-3,3) Fremstillingen har fire led. 1. Den skabte orden opløses og Jorden vender tilbage til det oprindelige kaosmørke. 2. Menneskesønnen åbenbares med magt og herlighed. 3. Englene sendes ud og 4. samler de udvalgte.

V. 28-37 Dette tekststykke er en formaning til disciple og til kirken. Lignelserne og de medfølgende ord af Jesus skal vise hvordan man skal forholde sig til den dramatiske tid der vil komme.

V. 31 Bemærk at Jesu ord gives større bestandighed end selve skabningen.

V. 32 Bemærk at kun Gud selv kender tidspunktet for Jesu tilbagekomst.

V. 34 Bemærk "dørvogteren". Er det menighedens selv, eller er det menighedens ledere? John Wesley holder begge tolkninger for mulige i hans "Notes upon the New Testament". Vågemotiver er gennemgående i NTs eskatologiske tekster.

V. 35. Natten tælles i fire nattevagter: aften, midnat, hanegal og daggry. Sådan talte romerne om nattevagterne.

V. 36 Det uventede og pludselige komme er et vigtigt motiv i NTs eskatologiske tekster.

**Kommentarer**

Teksten fra Markus 13 kommer som kulminationen på en række konfrontationer Jesus har med forskellige dele at den jødiske elite efter palmesøndagens indtog i Jerusalem og templet. Jesus udfordrer både tempelpræsterne, de skriftlærde og farisæerne og han taler begyndende i kap 11:

- om det visne figentræ – et billede på Israel,
- om forureningen af templet (tempelrensningen)
- om sin myndighed, der er større end modstandernes,
- om onde vinbønder (eliten) der rager til sig
- om opstandelsen,
- om Kristus som Davids Søn
- og de sidste tider og hans genkomst.

Disse kapitler viser hvordan Jesu og disciplenes rejse op til Jerusalem, og navnlig dagene mellem palmesøndag og skærtorsdag, betyder en stadig hårdere konfrontation med de etablerede ledere i

jødedommen. Disse stridigheder danner baggrund for Jesu ord om de sidste tider, som males i en dramatisk kontrast mellem skræmmende kosmiske hændelser og menneskesønnens frelsende ankomst.

Lignelserne om figentræet og den årvågne tjener skal forsikre disciplene om, at de truende tilstande ikke varsler ulykke, men netop at Jesus kommer. Det gælder derfor om at være frygtløse og våge, for ingen kender tidspunktet.

**Tanker om en prædiken**

Eskatologiske tekster er ikke de enkleste prædiketekster. For mig er der flere udfordringer med den nytestamentlige forståelse af Jesu tilbagekomst som umiddelbart forestående. Efter 2000 år er det svært at opretholde en tror på at Herren kommer lige straks. Vi har set uendelige mængder af krige og naturkatastrofer gennem historien, vi knytter ikke sådanne hændelser til en forventning om Jesu tilbagekomst længere. Eller gør vi?

Man kan dog gribe det anderledes an, idet man arbejder med begrebet "våg", som enkelt lader sig fortolke som mere og andet end at sidde med stive blikke en hel søvnløs nat. At våge kan være overskrift for en kristen livsstil, der arbejder for Guds rige hver dag - som om det var den sidste dag man havde på jorden. Som Martin Luther, der, hvis han viste at jorden ville gå under i morgen, ville plante et træ i dag.

At våge kan på denne måde også knyttes til de andre motiver der hører til den første søndag i advent. Vi er i vinterens mørke, men der er lys forude og vi kan leve med lyset midt i mørket. Ja, vi kan ligefrem vise andre det lys vi våger over.

I Danmark har begrebet vågekone fået en renæssance. En vågekone (eller en våger) er et menneske der sidder ved sengen hos døende og aflaster familien og sikrer at der er et menneskeligt nærvær i en svær situation. Måske kan man se kirkens opgave i samfundet som det at våge hos en kultur der har tabt sansen for livet og dets storhed.

Omkring det eskatologiske er det også vigtigt at modsige enhver frygt og tvang der kan være forbundet med tanken om "de sidste tider". Vi arbejder for Guds rige, ikke fordi vi frygter nogen dom eller straf, men fordi Guds nåde er en kilde til glæde og kærlighed i os.